

Jette Gottlieb (EL):

Er der noget konkret til hinder for at tage sådan et initiativ om en forhandling med den tyske regering med henblik på en forhøjelse af benzinafgifterne?

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Det er der ikke. Man har lov til at tale med sine kollegaer, og jeg har været sammen med dem for nylig, hvor vi også talte om, hvordan vi kunne få udnyttet den kollektive trafik bedre, og det er klart, at der er løbende drøftelser. Nu vil jeg igen sige, at skatte- og afgiftspolitikken ikke er Trafikministeriets område.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 28/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Peder Sass (S):**

I 1993 blev der gennemført en del ændringer i tjenestemandspensionsloven, bl.a. et nyt beregningssystem. Disse ændringer vil blive gennemført gradvis. Og baggrunden for dette forslag, vi så behandler i dag, er at præcisere nogle af de enkelte punkter, primært på baggrund af lovændringerne, som blev foretaget for 4 år siden.

Det drejer sig om beregning af pension efter lovens § 44 til tjenestemænd, som fratræder med opsat pension frem til år 2001, og det drejer sig om regulering af beløbsgrænsen, der foreslås ændret til et grundbeløb, som er en administrativ forenkling, og om udsættelse af dato for nedsettelse og regulering af de uregulerede tillæg til pensioner på visse skalatrin, og her kan man også undgå dobbeltadministration, ved at man kan foretage regulering én gang og ikke, som det er beskrevet i bemærkningerne, to gange. Og endelig er der deling af ægtefællepension og

ret til enkepension i forbindelse med skilsmisse, hvor der alene er tale om en egentlig præcisering.

Generelt kan siges, at alle ændringer er af teknisk karakter, og derfor kan jeg kun sige, at det støtter vi i Socialdemokratiet.

Flemming Oppfeldt (V):

Lovændringen er i høj grad af teknisk karakter, men lovforslaget har sin baggrund i en sjuksket lovgivning, som var en del af et samlet kompleks, hvori skattereforen indgik. Vi advarede dengang mod lovsjuk.

Det er specielt ærgerligt, at der hersker usikkerhed på et pensionsområde. Det er indviklet nok i forvejen for borgerne at forstå lovgivningen, og derfor skal lovgiverne selvfølgelig være omhyggelige med udformningen af lovene.

Venstre er ikke blevet inddraget i dette stykke reparationslovgivning. Det foregår fuldstændigt på regeringens eget ansvar. Vi vil dog ikke udelukke, at vi vil medvirke til at rette fejlene, men det forudsætter selvfølgelig et udvalgsarbejde, hvor kortene lægges på bordet, herunder høringsvarene.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på hendes vegne læse ordførertalen op.

Lovforslaget er en opfølgning af den ændring af tjenestemandsløven, som rødkløverregeringen gennemførte med sit eget flertal i forbindelse med skattereforen i 1993.

Det Konservative Folkeparti har hverken lod eller del i nogen af delene og kan – jeg ved snart ikke for hvilken gang – beklage, at regeringen hastede så omfattende og langtrækkende en lovgivning igennem med kun ét mandats flertal. De gange, regeringen efterfølgende er kommet til Folketinget for at få rettet sjukskefejl, tekniske fejl og uforudsete virkninger, er utallige.

Det foreliggende lovforslag er således først og fremmest en teknisk rettelse. Det foreslås, at der bliver sammenhæng mellem opsat og aktuel pension, og det foreslås, at reguleringsmekanismen bliver enklere. Herudover gennemføres en række præciseringer. Det lyder umiddelbart meget tilforladeligt.

Vi har i den konservative gruppe hæftet os ved, at forslaget har været forhandlet med Centralorganisationernes Fællesudvalg, og vi vil derfor gerne under udvalgsarbejdet have oplyst,

hvad der i høringssvarene helt præcist menes om forslaget.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af en enkel og gennemskuelig administration af hensyn til borgerne, og i det omfang forslaget her alene vil sikre en teknisk-administrativ forbedring af reglerne, som er til fordel for først og fremmest borgerne, men også til fordel for den offentlige forvaltning, vil vi støtte forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Uanset at vores motiv nok var et lidt andet, så delte vi synspunkterne med Venstre og De Konservative i forbindelse med vedtagelsen af den lov, som dette lovforslag er en ændring til.

Vi deltog ikke ved vedtagelsen af forgænger for dette lovforslag. Vi betragter dog dette forslag som primært et teknisk forslag, men vi vil sikre os i forbindelse med behandlingen af det under udvalgsarbejdet, at der ikke ligger andet i det end det, som vi umiddelbart kan se, nemlig at der er tale om nogle tekniske ændringer, som man nok burde have taget højde for i forbindelse med lovforslagets vedtagelse, men det er ikke vores sag at forholde os til nu.

Og det andet er, at der trods alt også er et par ting i det, som man i hvert fald kan sige nærmest peger i den rigtige retning. Derfor vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet, netop fordi vi betragter det som teknik primært. Og vi vil altså som sagt i udvalgsarbejdet være med til at få nogle ting undersøgt, men vi forventer altså, at det kan medføre, at vi kan støtte forslaget i sidste ende.

Vibeke Peschardt (RV):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre støtter lovforslaget. Det er konsekvensændringer til en lovgivning på tjenestemandspensionsområdet, som er lavet i 1993, altså i den forrige regerings tid.

Jeg vil dog godt komme med en lillebitte bemærkning til selve lovforslaget, som jeg finder utrolig vanskeligt at forstå. Man skal næsten være tekniker eller ekspert i tjenstemandsret for at fatte, hvad der står her. Men til allersidst i den skriftlige fremsættelse står, at det handler om konsekvensrettelser. Det gør det så, så vi støtter lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Forslaget er jo som nævnt flere gange et spørgsmål om at få rettet op på nogle skævheder, og forslaget går jo så ind og giver mere ensartet-

hed. Det er en regelforenklning, og der er tale om en række præciseringer og endelig nogle konsekvensrettelser, således at loven kommer til at se ud, som man i sin tid egentlig gerne ville, at den skulle se ud. Og det kan vi i Fremskridtspartiet naturligvis ikke have noget som helst imod, at man på den måde forbedrer lovgivningen.

Men jeg vil da benytte lejligheden til, når vi nu taler om tjenestemandspensioner, at gøre opmærksom på endnu en gang, at Fremskridtspartiet stadig har den opfattelse, at tjenestemandspensionerne burde udfases, og at der ikke skal gøres forskel på høj og lav. Der må være den samme ensartede pension til alle borgere i det her land, hvad enten man nu er minister, borgmester, eller man er offentligt eller privat ansat.

Ikke forstået på den måde, at de, der i dag er i systemet, skal smides ud af systemet, men at de, der allerede har optjent tjenestemandspensionsrettigheder, selvfølgelig får lov til at køre videre, men at man udfaser dem ved at stoppe tilgangen til tjenestemandspensionsordningen, så vi kan få en ensartet folkepension for alle i det her land.

Addi Andersen (CD):

Da CD ikke har nogen betænkeligheder ved forslaget, kan jeg kun meddele, at CD støtter ministerens forslag.

Poul Nødgaard (DF):

Det er jo næsten ikke til at gentage alt det, der er sagt om det. Jeg vil da så også sige, at vi i Dansk Folkeparti har studset lidt over det her, for da jeg sad og læste det – jeg synes, det er tung læsning, det vil jeg gerne have lov at sige. Det kan godt være, at ministeren til punkt og prikke forstår det, men jeg synes, det er utrolig svært at gå ind i, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Så kan man så sætte det hele ind under nogle tekniske korrektioner og sådan noget.

Men det, der i hvert fald er væsentligt, er – det har jeg fået ud af at læse det – at de, der er på en pension, ikke bliver sat ned på grund af, at man ændrer noget her. Og det er vel sådan ud fra et godt dansk synspunkt, at man aldrig laver en lovgivning, der på nogen måde kommer folk til skade.

Og så vil jeg i øvrigt også sige omkring hele tjenestemandssystemet, at dér ligger det jo sådan, at vi allerede på en lang række områder – på lærerområdet – har indført, at man ikke længere ansætter lærere som tjenstemænd i den danske folkeskole og også i amtskommuner osv.

Og dér kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, der jo er ansvarlig for et meget stort område i det her land med hensyn til ansatte, om man ikke også i ministerierne burde overveje i meget højere grad at ansætte folk på overenskomstvilkår. Og dér tænker jeg specielt på, at når man engang skal til at udbetale de her pensioner – det er vi nogle folketingsmedlemmer og ministre, der skal have – så tror jeg, det kan blive en tikkende bombe under statens økonomi at skulle udrede alle de pensioner.

I løbet af ganske få år er det i titusindvis, der hvert år vil melde sig og skal have tjenestemandspension. Og det, vi gør herinde i Folketinget, er jo ganske enkelt, at vi på finansloven – det er nu ministeren, der gør det – opfører så og så mange tjenestemænd, som man tror der dør, og så og så mange kommer der til. Og der er hvert år helt givet en pæn ekstra nettotilgang, hvis jeg må bruge det udtryk, og det er så spørgsmålet, hvor længe statens økonomi kan holde til det.

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at pengene skal følge spillet, det vil sige, at hvis man ansætter nogle, der skal have en pensionsordning, så bør man for den pågældende ansatte hvert år lade de penge gå ind på en eller anden konto, hvor den pågældende så kan hæve fra den dag, man opnår en vis alder.

Det er faktisk i realiteten det, der mere eller mindre er sket på folkeskoleområdet, på lærerområdet, men vi vil helt givet støtte det her forslag, for det burde allerede måske have været lavet sådan i 1993. Men vi kan alle sammen lave både små og store fejl. Jeg anser det her for en lille fejl, og den vil vi gerne i Dansk Folkeparti være med til at rette op på.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne takke for ordførerbemærkningerne og sige til bl.a. hr. Frandsens spørgsmål, at hvis der var andet end teknik i det her, så har jeg i hvert fald også overset det. Det er nogle tekniske forbedringer, som vi har indset et behov for i de 3-4 år, de her regler efter den nye tjenestemandsløvgivning, pensionslovgivning har været gældende.

Det er klart, at vi skal bidrage fra ministeriets side til opklaring af alle tvivlsspørgsmål, der måtte være i sagen. Man kan selvfølgelig altid sige, at på de her detaljer burde man have set, at man skulle have udformet det lidt anderledes

allerede i 1993. Det vil jeg ikke afvise. Det gjorde man altså ikke, og så er det selvfølgelig bedre at få det rettet, når man konstaterer, at en lidt anden udformning vil være mere praktisk.

Jeg kan også bekræfte det, hr. Nødgaard konstaterede til sidst, at der jo ikke er lagt op til at forringe noget for nogen – i det hele taget er det meget begrænsede ændringer.

Fra Venstres og De Konservatives side – også fra SF's side – er der blevet gjort bemærkninger om, at man jo ikke støttede ændringen i 1993, og det er jo rigtigt. Også jeg kan godt beklage, at vi ikke dengang kunne få et langt bredere flertal for en yderst fornuftig ændring i tjenestemandsløvgivningen, som jo har bidraget til, at de meget ophedede debatter, der var i de foregående år bl.a. om samordningsfradrag, stort set er forsvundet fra dagsordenen, og som har bidraget til, at der faktisk i tjenestemandskredse er udmærket tilfredshed – som jeg har registreret det ved møder rundt om i landet – med de regler, der nu virker.

Der var et par tilløb i debatten fra hr. Tom Behnke og fra hr. Nødgaard til at rejse en større diskussion omkring pensioner og pensionssystemer. Jeg vil kun sige, at de arbejdsmarkeds-pensioner, der gælder i ansættelsesforhold der under tjenestemandspensionerne, er jo et resultat af den danske forhandlingsmodel i de store linjer, og vi kan jo ikke gå ind på tværs af aftaler og velerhvervede rettigheder og lave ændringer her.

Omvendt er det klart, og det har Finansministeriet jo også signaleret til organisationerne, at selve anvendelsen af tjenestemænd selvfølgelig skal diskuteres. Der er nogle områder som f.eks. politiet, hvor det er indlysende, at man gerne fortsat vil have den type ansættelser, mens der er andre områder inden for staten, hvor det er mindre naturligt, end det var engang, at opretholde tjenestemandsansættelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om opdræt af visse dyrearter. Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 22/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Den nuværende lov om opdræt af vildt og ræve opstiller de grundlæggende krav og regler for opdræt af vildt, når det sker med henblik på produktion af kød eller pelsproduktion eller med henblik på salg af avlsdyr.

Alle arter af vildtlevende pattedyr og fugle, herunder også arter, der ikke findes vildtlevende her i landet, er omfattet af loven, og formålet med loven er naturligt at sikre, at opdræt af vildt sker på en måde, der sikrer dyrets naturlige adfærd og forebygger husdyrsygdomme.

Ministeren gives mulighed for i loven at forbyde opdræt af forskellige arter af vildt og at fastsætte regler om indretning og drift samt godkendelse af og tilsyn med bedrifter, hvor der opdrættes vildt. Og der er i medfør af loven udstedt en række bekendtgørelser, som regulerer området. Og formålet med den nye lov, som førstebehandles her i dag, er at sikre, at landbrugsmæssig opdræt af dyrearter, der normalt ikke holdes som husdyr i Danmark, sker på en måde, der tilgodeser dyrets naturlige adfærd og forebygger husdyrsygdomme.

Derfor må etablering af opdræt kun ske med tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Da opdræt af vildt og ræve er omfattet af den nye lov, foreslås den samtidig ophævet.

Høringssvarene er gennemgående positive over for lovforslaget, og vi finder i Socialdemokratiet, at det er positivt, at der indføres en pligt til at indhente en tilladelse hos ministeren, inden der etableres et opdræt af dyrearter, som ikke tidligere har fundet sted i Danmark.

Peder Sønderby (V):

Formålet med lovforslag nr. L 142 kan vi tilslutte os. Vi synes også, der skal tages hensyn til dyrenes naturlige adfærd og til at sikre vildtbestanden, men ikke mindst også med hensyn til husdyrsygdomme.

Vi er også tilfredse med, at ministeren nu fremlægger et samlet lovforslag på området, så kan vi ophæve nogle andre. Jeg håber, det er et skridt på vejen, når ministeren i en avis har sagt, at han har 5 love og 225 bekendtgørelser og 600 cirkulærer, som fødevareministeren nu vil have forenklet. Det her kan være et lille skridt på vejen.

Vi kan dog være betænkelige – det er vi hver gang, både ved vores egen minister, men i særdeleshed ved fremmede ministre, havde jeg nær sagt – ved, at der er så mange bemyndigelser i den, men det kan godt være, at det er nødvendigt, for der dukker jo stadig væk nye dyrearter op.

I lovforslaget har man nævnt strudse – dem regnede vi jo ikke med, dengang vi lavede loven sidst. Men alligevel så er der nogle ting, jeg vil spørge om. Jeg vil godt spørge, fordi i § 10 står der, at ministeren kan meddele forbud eller påbud, hvor det anses nødvendigt for at sikre overholdelsen af loven. Det stod der også i den gamle, det vil jeg gerne erkende. Jeg vil gerne spørge, om ministeren har nogen erfaring, eller skal vi spørge i udvalget, hvordan man har brugt den.

Med hensyn til § 11 synes vi nok, at vi skal til at være noget mere varsomme. Der står jo: »... til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse« kan man få adgang til at se efter og udøve sine beføjelser.

Og så står der længere nede, at man endda kan bruge politiet, når man aftaler med justitsministeren, hvordan man vil bruge det, og det er sådan lige ved at være en slags kriminalisering.

Jeg vil gerne erkende også over for den nuværende minister, at vi selv var med til at lave den paragraf, da vi lovgav for vildt og ræve. Jeg synes endda, når jeg læser lovforslaget fra dengang og nu, så har ministeren blødt det lidt op, men siden da er der kommet en diskussion om det spørgsmål. Og vi har haft en debat i Folketinget, og vi skal have en ny den 20. februar om forvaltningsmyndighedernes adgang til privat ejendom, og dér må vi nok prøve at se, hvordan det fungerer.